

Joves i recerca

Coses importants que us diria si voleu ser investigadors, sobretot ara en aquesta etapa en la que esteu de formació. És molt important en aquest sentit la il·lusió. La il·lusió per la recerca ha de ser una força motriu. Els americans li diuen l'inner will: el desig intern de fer coses. No us poden dir que feu coses perquè normalment, no les fas, cal una acció-reacció, aleshores està bé tenir un desig intern de fer coses, la il·lusió.

Aquesta il·lusió pot ser falsa, la il·lusió no és aconseguir fama ràpida pel camí curt, no. La il·lusió en aquest sentit ha d'estar basada en coses importants. Estem parlant de la salut, estem parlant d'altres coses, també, estem parlant d'aconseguir millor alimentació, d'una energia més barata no contaminant, i això són coses que les heu de fer vosaltres. No les puc fer jo ni la gent com jo, les haureu de fer vosaltres aquest tipus d'accions, per tant, il·lusions reals, no il·lusions falses.

Després també, evidentment, el treball. Això ho va dir una persona que no era un científic, són els artistes que tenen fama de ser una mica més mandrosos fins i tot, en aquest sentit. Doncs en Picasso ja ho va dir que la inspiració és molt important. Hem conegut en les nostres vides a molta gent extremadament intel·ligent però que mai ha aconseguit res. No han aconseguit res perquè no hi ha hagut una mínima disciplina de treball, per tant aquesta inspiració, s'ha de trobar treballant com a mínim, i això ho deia en Picasso que era un artista.

Recordeu també que encara que ens creiem tots molt forts i molt independents, no ho som, i estem en un entorn tots nosaltres per tant, cap home ni cap dona és una illa, sinó que està en un context que li ha de donar suport en la seva investigació, la seva recerca, al seu treball, sigui quin sigui, l'entorn és molt important.

L'entorn és la família. Les famílies, més o menys, són totes disfuncionals fins a cert punt, però és un suport que és molt important. Donar suport a la família i viceversa. El suport ha de ser la vostra parella. Recordeu que viureu moltes parts del dia amb la vostra parella, és molt important que compreneu el seu treball i que la parella compregui el vostre. I també els amics. Es diu que els amics són especials perquè t'estimen encara que et coneixen, cosa que és molt difícil avui dia. Aquestes amistats en etapes crítiques són molt importants per a la vostra futura carrera professional.

En la meua opinió és molt important aprendre idiomes, els idiomes són molt importants, us heu d'obrir al món, l'anglès és la llengua materna de la ciència. L'heu de dominar completament. A altres països, com ara Holanda, sembla que siguin anglesos de tota la vida, fan les preguntes que han de fer de manera correcta, no tenen por de fer-les, a les conferències, a les xerrades, vosaltres tampoc. El nivell d'anglès està millorant i és molt important que continueu per aquest camí. És molt important barrejar-se amb gent que pensi de manera diferent.

Hi ha problemes molt complexos, el càncer és molt complex, per tant, quantes més maneres diferents d'abordar-lo, millor. Amb gent amb diferents backgrounds, amb diferents coneixements i de diferents procedències. Quan aneu a la universitat, si us plau, feu servir tots els Erasmus que pugueu per aprendre, per experimentar coses, per aprendre idiomes i conèixer altres contextos.

Si un dia us dediqueu a la ciència heu de ser conscients que la ciència ho és tot. Tot. Tot el que fem està fet de ciència, des de fer servir el mòbil, fins a fer-se una ressonància, passant pels semàfors. Tot està controlat per la ciència i molta d'ella s'ha produït aquí.

No sé si ho sabeu però per exemple, més del 90% dels mòbils que es fan servir tenen un aparell que va inventar-se a la UPC, la Universitat Politècnica de Catalunya, per exemple. Són coses que la gent no sap, però és el cas i a vegades es fan des d'aquí. Es pot anar a Silicon Valley però algunes coses s'han fet des d'aquí com en aquest cas.

I una altra cosa important, també, és això que es diu outreach society, què vol dir això? Vol dir que quan sigueu professionals del que sigueu, arquitectes, metges, biòlegs, químics, lingüistes, el que sigueu, no us preocupeu només de parlar amb els vostres companys de professió.

Heu de fer conscient a la societat que el que feu és important. Que la ciència i la inversió en recerca és important, perquè si ho expliqueu només a l'altre metge, entre ginecòlegs, quina conversa més avorrida i més tècnica. Heu d'explicar-ho a la gent de la societat. Per tant, conversa entre professionals, sí, però també conversa amb la societat. Heu de fer entendre que és molt important.

Això en altres països està clar, per exemple, la revista Time, que és una revista de divulgació, obre amb una notícia científica. Aquí passa difícilment. Aquí acostuma a ser una notícia de política de baixa volada, a més, moltes vegades. La ciència hauria d'obrir les notícies moltes vegades perquè es fan descobriments molt importants. Fins i tot l'educació, simplement.

Vull acabar amb això del Born, que a mi em sembla interessant. El Born té moltes frases, n'hi ha una que diu "Fes la volta al món i torna al Born", i n'hi ha una altra que també m'agrada especialment que és "Els peus al Born i el cap al món", és a dir, des de Catalunya es pot fer una recerca molt important, una recerca que ha d'estar oberta al món de manera internacional.

Nosaltres estem contínuament viatjant a altres països, i estem contínuament en contacte amb altres investigadors i fem molta investigació en xarxa. Nosaltres d'un tumor, per exemple, en fem l'epigenètica, i un altre senyor a Cambridge en fa la genètica, i un altre senyor a Nova Zelanda en fa l'expressió i barregem totes les dades per tenir un perfil adequat, i això és cada cop més important. Potser els peus al Born, per generar riquesa a casa, però el cap al món.

La meua trajectòria ha estat una mica aquesta, que ja s'ha esmentat mínimament. Jo sóc de Sant Boi de Llobregat, vaig fer el batxillerat allà, a la facultat vaig anar a l'Hospital Clínic de Barcelona, la tesi doctoral a la Vall d'Hebron, aquí a Barcelona, després vaig estudiar a la Universitat Sant Andrews a Escòcia, després vaig anar al John Hopkins als Estats Units, d'aquí vaig anar al CNIO de Madrid, i ara estic al campus de Bellvitge, i la fletxa continua perquè no penso quedar-me allà tampoc, és a dir, he de continuar, has de continuar formant-te i has de continuar tenint nous reptes. Si estàs al mateix lloc durant deu anys, ja no hi ha reptes a un lloc, bàsicament.

Catalunya, la nostra regió, està globalment ben posicionada, però encara hem d'augmentar-la més i això dependrà de vosaltres. És una tasca que heu de fer vosaltres, que sou gent que té una formació. Així és Catalunya comparada amb països de mida similar.

Acabo aquí dient que encara continuo creient que l'educació i la bona formació és l'arma més poderosa per canviar el món i molts dels reptes estan a les vostres mans. Qui curarà el càncer, qui acabarà de curar-lo sereu vosaltres. Qui farà els primers fàrmacs contra la demència sereu vosaltres, no serem nosaltres.

Si us plau, parleu amb els companys, perquè la manera que té un biòleg de veure una cèl·lula, la veu així, un químic, la veu així, i un físic la veu així. Imagineu-vos. Però com la veu un metge? Un metge veu la cèl·lula... està aquí dins, dins del pacient. Parleu amb els companys i investigueu.

Moltes gràcies.